

Ігуанодон – художня гімнастика зі стрічкою

Ігуанодона Софі з дитинства мріяла стати гімнасткою. Вона нишком спостерігала, як кружляли зі стрічкою інші динозаври в тіні на галявині, а потім ставала над річкою і намагалася повторювати їхні рухи, дивлячись на воду, як у дзеркало.

Але нічого не виходило. Ноги її не слухалися, хвіст загібав землю, а стрічка плуталася.

— Може, це не для мене? — зітхала Софі й потай мріяла бути такою ж гнучкою, як інші динозаври.

Одного ранку вона йшла звивистою стежкою, опустивши голову, і сльози падали в траву, гублячись поміж крапель роси. Здавалося, її мрія ніколи не здійсниться.

Аж тут їй назустріч вийшла стара мудра динозавра Венді. Вона помітила, що Софі засмучена, і запитала в неї, що сталося. Вислухавши її, Венді лагідно усміхнулася й сказала:

— Гімнастика — це не лише талант, а й наполегливість. А ще кожен справжній спортсмен має свою маленьку таємницю, — Венді дістала зі своєї в'язаної сумки з папороті пляшечку Моршинської «Карпатозаври» й простягнула Софі.

— Пий і ніколи не опускай лап!

Дорогою додому Софі весь час думала над її словами. А потім твердо вирішила: «Якщо вони можуть, то і в мене вийде!».

Щоранку Софі приходила на галявину і тренувалася. Спершу рухи виходили незграбними і млявими, але з кожним днем ставали виразнішими. У моменти втоми вона діставала пляшечку Моршинської «Карпатозаври» й згадувала слова старої Венді.

Настав день великого лісового турніру. Ведучий оголосив її ім'я — час заявити про себе. Софі трохи хвилювалася. Десятки пар очей були прикуті

до неї. «А що як я зганьблюся?» Та серед натовпу вона впіймала знайомий добрий погляд Венді. Він ніби запевняв: «У тебе все вийде».

Софі глибоко вдихнула і зробила перший, трохи невпевнений рух. Її коліна тремтіли, а внутрішній голос нашіптував: «Що скажуть інші динозаври?». Та шляху назад не було.

З кожною хвилиною її виступ ставав усе впевненішим. Лапи рухалися граційно, хвіст ковзав у повітрі, а кожен стрибок був точним. Динозаври захоплено дивилися на неї.

Коли журі оголосило результати, зал вибухнув оплесками: Софі посіла перше місце!

Вона не могла в це повірити.

— Я ж казала, що наполегливість важливіша за талант, — підморгнула Венді.

З того дня всі динозаври зрозуміли: коли щось не виходить, це не привід опускати лапи. Бо найголовніше — вірити в себе і працювати задля своєї мрії!